

Ilmoitushinta: tekstin edellä 30 p:ää, tekstin jälkeen 20 p:ää.
Kuolemanilmoitukset 3 mk, kihlaus- y. m. 1 mk 50 p:ää.

Räköhön työ- väenafiasja.

Eräs maadjanne yleinen
„kanta“.

Kun „Räköhön“ seitsemän unikon päivänä heräsi liian myöhään huomaamaan „Suomen Kansa“ olemassaolon ja että siinäkin täytyi lopulta tilaa ja työskentelyalaa myöntää, otti lehti omalla tavallaan puheeksi meidän fantamme työväenafiasja. Räköhön tässä käytettyä kuin löyhäkuonoinen, huononpukeinen ajokoiri, joka aavistaa jäljen löytäneensä: se päästää täyden äänen mailla ei ole siellä päntään, ajaa ristiin ja vastajalkia ilman mitään tulkia ja järjestystä. Lehti väittää „Suomen Kansa“ ajettavan „kaikesia vastustamassa“ uudempaa fuuntaa työväenafiasjassa ja tahtovan „nujertaa kaikkia orastavia itenäisyyden pyrintöjä työväen joukossa“. Silloin luultu, että jaman voisi janoa vähemmänkin „taifia“ ja muita mahitajanoja waffuttamatta. Mutta eiwähän suuret sanat suuta halitai!

Roska mefin jo kauan olemme mietineet ottaa harjittamafiamme sen muka „kannan“ työväenafiasja, mikä monella janomalehdistämme on olemaan ja joka „Räköhön“ astuu luonteomafiammasti nähtyihin, niin teemme sen nyt. Tähän on meillä sitä suurempi syy kuin monet viime aikojen tapaukset osoittavat, että janomalehdistämme tässä suhteessa alfaa olla paljoo suurempi waffollisuus ja sen mukainen edeswastuu kuin itse afiasja otetaan arwatafian.

„Räköhön“ kanta on, kuten lehti itse ajan määrättelee, „uudenafian ja länsimainen“. Samaa on monen maaseutulehjemme kanta — onhan niin helpoo olla muotinuken ja saada ulkomailta walmiit loistopuut. Mutta muotinuken on muotinuken ja janomalehden tulee olla elävä, tosioloislaiffuwa ja niihin mufautuwa olento.

Jollemmä tyydy „Räköhön“ omaan narrimafien määrätteilyyn, waan koetamme periaatteellisesti tutkilla ottaa jelfoa sen „uudenafianesta ja länsimafianesta“ kannasta, niin näemme tarjona olewista kirjoituksista, että siihen luetaan kuuluwiksi kaiffi ne ohjelmafymmykset työwäen järjestymiseen ja lainjääbäntötoimintaan nähden, joita joka päivä käsitellään sosialistisissa aikafaukirjoissa ja puoluelehdeissa tai muillakin tahoilla, misjä työwäenpyrinnöille annetaan suurempi huomio. Näitä afiat pohditaan „Räköhön“ uudesta tawallisesti referatoin muodosja*), joskus on omiafikirjoituksia useimmiten tuon enemmän kuin tunnetun nimimerkin N. N. af Urfinin kädestä, joskus kaikesia päättään omien toimituswomaimin jepittämiä. Käsitteily on yleensä puhtaasti teoreettista, la-

deltaan muiden jälestä tai saatujen kaawojen mukaan yleisiä periaatteita, fuunnitteluja ja ehdotuksia. Käytännöllisen puoleenfin tietysti ollaan panewinaan jotakin huomiota, mutta jos tarkastetaan lähemmin, minfalaista tämä käytäntö on, niin huomataan, että sillä ei ole pontta eikä perää. Käytäntö, joka ei perustu uudistettawasja ympäristöissä jaatuihin omiin, wafautuneisiin kofemuksiin, ei ole minfäärwosta. Sullakin maalla ja fanfajalla on omat olonsa ja edellytyksensä, joita ei woida jättää huomiota otamatta. Toimenpiteistä, joilla on kofeistuu muualla tai joita ehken jossain määrin siellä on toteutettufin, ei jowi jofeasti ajatella, että ne jofweltuwa misjä tahaansa ja minä ajanhetkenä tahaansa. Ei rakennustafian woida umpinahfään ruweta walmistamaan wiewaan piirustufkeen mukaan tuntematta maaperää ja faatawina olewia rakennusafiaita. Yhteisfunnalliset reformit owat wialä monimutkafimmat lomitufiltään ja jofwituksiltaan entisfin oloihin ja fyntywiin uusiin, maan tapoihin, lafeihin, ihmisten luonteisiin ja ominaisuuksiin y. m. Ei niitä muoti-politiifalla ajeta, waffa sillä olisi fuunka paljon kauniita „nytyisyyden“ ja „eurooppalaisuuden“ mairinimiä.

Mutta jellaista politiifaa meillä walmistettawasti tällä jultifinudessa on ajettu jo enemmän kuin wuofikymmenen kestäessä ja ajetaan wialäfin.

Jultifella elämällemme yleensä on wifana se, että liian wahan wälitetään käytännöllisestä elämästä. Työwäenafian alalla se on tullut kenties jelfwemmin nähtyihin kuin muilla aloilla. Sofiaaliset fyymyksen meillä ensin nosti itse jellainen, jota jopiwimasti woiifi kufjua „ylioppilaspolitiifakfi“. Tähöttiin toimia, ja lähestyttiin työwäkeä. Se oli kuitenkin alku, jota olii woinut kanta kauniita hiebelmiä. Mutta maa-ala ei ollut fyfynyt — meillä ei wialä ollut silloin työwäenfyymystä, fun ei ollut paljon teollijuntuafian ja fuurteollijuntu ei ollutkaan. Kuitenkin jaffettiin toifoloista huolimatta, tyhjää piesten, muka työskentelyä jofiaalisella alalla. Ulfomailta tuotettiin tunnusafiana „jofiaafia“ ja ruwettiin sen kangastufia tafaan ajamaan nähtävästi jontinlafella taifauskoijella fuunioitufella. Gywäfyiwähän sen Ranskasja ne ja nefin ja Saksasja ne ja ne!

Sanomalehdistömmen alalla tämä ylioppilaspolitiifaa muuttui juraawakfi. Jofu tawallisesti hywin kofinfertainen civis, jolla ei ole muita tietojaakaan kuin kouluopinnot ja jota ei aina edes työwäenolojafaan lafjuudesta tuntenut tai niitä fittemmin lähempää ole nähnyt, antautuu muun puutteessa janomalehti-alalle. Sän saafin pää- tai aputoimittajana jonkun lehdien kafiinjä ja alfaa oikofelta kädestä ajamaan „normaalityypäwän“ toteuttamista Suomesja, puhuu „wapaan fuipailun“ baitallijuuudesta, maalailee kauniifi jofiaalistista yhteisfuntaa j. n. e. ynnmäärtämättä afioista tuon tawallista. Hänellä on toifia famal-

laiffia apumiehiä kaffi- ja mahdolfisesti yffilafheifiakin, jotka työmiehistä tusfin muualla owat nähneet kuin työwäen yffistykfen huoneustofja. Ja fittetä politifoibaan. Yhteisfunnan huonous toistetaan, perinpoijaisten uudistusten tarpeellisuus esitetään ja „wanhoilfiset“ murskataan haweffumifella ja muilla jopiwilla keinoilla.

Juuri moiset työwäenafian tuntijat itfistään lohfajewat typeryyden kufia jellaiffa kuin „kiihoitus on tarpeellinen“ ja „muistaa wäriäkin on käytettävä“ työwäenafiasja.

Kun tällaiselle toimitufelle aukenee eteen puhtaasti käytännöllinen fyfymys, kuten työlakko, jota olisi seurattawa, niin eiwät sen fyynet fiheen pysty. Tawallifinta on, että mainitufuntuainen lehti ei omasta puolestaan ufstalla janoa mitään tai ajettuu se tunteen kannalle moittien ifännistää, jofatkin yffityisjefafista, jota näyttää jille epäedullifelta ja fyytään sen nojalla kofu jynn tämän puolen niffoille tälli myös mielistelee se työwäkeä yffymällä fuoranaiffesti lafon tafana olewien yffytawien „puoluelehtien“ laufuntuoihin. Afian mension ei tällainen efiintymisen woi wafuttua wähimmäsäfin määrin selittäwasti ja edistäwasti, waan päinwastoin häiritfjwästi. Mutta lieneehän janomalehtien tarkoitufena tällaisijafin tapauksisja aikaanfaada jotakin hyödyllistä! Sen tarkoitufen toteuttamifekfi waditaan kuitenkin yffie edellytyks, joka meillä näytetään olewan kofin harwinaisen: tyfj ja halu afian tutkimiseen ja fittet eroit-tamistajua ja rohkeutta oman mielipiteen muodostamifeen.

Määrittely „uudenafian ja länsimaisen kanta“ ei muuten ole walaifewa kuin wisifja, ennen wiitatusja fuhteessa. Länsimaisja on tätä nytyä monta kantaan jofialistinen (jaettuna eri kouluihin), kristillisjofiaalin ja laillista tietä reformifien pyrfiwa (efim. Gefellschaft für foziale Reform). Ennen mainitfiamme määrittely fies wain ofottaa, että kanta ei ole warma tai että fitt ei ole lainkaan.

Tällainen kanta muuten, wialä äfkeijinä aifoina oli jefitettawisja. Silloin kelpafi ohjelmia wain laafia fuin leikin wuofii. Nyt on työwäenfyymys tullut attuellifekfi, päwän käytännöllifekfi käfymyfkfi. Siinä ei enää käy hutiloiminen.

Ynnmäärtävä työwäki tietysti pian huomaa, mikä on urheilua, mikä toifjtyötä ja huudatfa: Serra, warjele meitä ystäwistämme. Mitä taas teollisuuden harjoittajiin tulee, niin eiwät he woi ummesja filmin kaffella fittä, että heidän luomiinsa työoloihin jefkaantumat fyrfajifet, joilla ei ole mitään edellytyksiä niiden ynnmäärtämiseen jaatiffa parantamifeen. Ei teollijuntu jowi jättää temmellysfentäffie yhteisfunnallifelle urheilulle, ajattelewat he ja hywälläfin fyfyllä.

Työwäestön hywäfi ja yffbesjä sen kansa on tehtävä työtä mutta toifolojen pojfalla.

Tämä on kanta, jolle woi rakentaa. Edistyminen fäilyttämällä wanhaa,

ngotfi wälttämätöntä, se on ainoa warma toifedistymisen muoto. Suuria hapuilewat, päättömät hofumifet aifanfaawat wain jefajotfua ja potoitattaw tafa-afkelin, jotka woiwot kofekptää ketyfityn, fun se juuri on parhaimmilleen pääfemäsja.

Tietoja Helsingistä.

— **Kunnalliset wifjelysharjastot.** Senaatin efiitys, että Suomen yleisistä waroista 2,000,000 fuuruinen jumma fittetäffiin waltioafiofen lainrafbastoon lainojen antamifekfi maalaifunnille kunnallisten wifjelysharjastojen perustamista tai fiffämistä warten, on hywäfyfity.

— **Wirtamiefien uniwormut.** Senaatin on käfetty ryhtyä toimenpiteisiin fiwifilaitofien ylempien ja alempien wirtamiefien uniwormuja fofstewan, helmifun 23 p:nä 1893 annettun armolifien määrfyffen nopeampaa woinaanpanoa warten.

— **Polifien uniwormut ja palfkand.** Senaatin on käfetty wiimeistään tammitfuu 1 p:ff 1903 tehä alamaifen efiys fyymyksisja famojen uniwormujen määrfämifestä Suomen fuin jefarjunnan kaupunkien polifiselle. Samalla on jenaatin käfetty tehä alamaifen efiys muotofesta palkan mafiamifella polifilaitofien fuulwille henkifolfe faupungeisja, joisja on täybellinen polifilaitos fitten, että kaupunkifunna fuorittawifun kaupunkien afun fufungeisja polifin ylläpitoon waltioffe, joka fitten itse palf-faifi polififuntaan fuulwut henkifolfe.

— **Nimitys.** Enfimäiffekfi apufamreerifji jenaatin jofa-afaintoimittufunnasja on lopullifesti nimittetty kansafiet fentraalfumernöörin kansafiasja M. Koroleff.

— **Ruotjon teollisuusfoula.** Senaatin efiityfjessä on yleisistä waroista ynnönnetty enintään 284,000 markan määrfaraha tonttipalkan hanffimifekfi ja kaffiferoofijien talon rakentamifekfi Ruotjon teollisuusfoululle.

— **Ofafeyhtijä Thalia.** Kirjailija M. Slotte y. m. owat anoneet wafwistusta „Ofafeyhtijä Thalian“ fään-nölle. Yffjön tarkoitus on fotimaisten jafenten amulla jarfioittaa teatferifietä etupäässä Helsingisjä. Ofafepääoma on 3,000 mt.

Ruotjisja pelätään fuomalaistumista.

Mafkallaan Norrlannisja on Göteborgs Handelsböringin mafustawa fuurjewaifajua nimim. Xram, jaupnut Gaaparantaan, jofa hän lähettää lehbelleen jeraawaan fuurjien:

Näin koforalle pojfiofen faawut-tuuan, janoa fuurjoittaja, ruotjalafiet tawallifeti enfi töifkeen pifästyfwat Torniosja. „Mitä ääretön onkain ero näiden fahfen faupungin wälillä, jofa owat wain 10 minuutin mafkan päässä toifstaa!“ huudatfaa hän itse tuon refken tehytään. „Gaaparanta fiiisti, ystäwäilinen, hywin jarfistetty, fadut haufkat ja fomat, talot fawniisti maalautat ja lifaffi wialä faupungisja harwinaifen faunis puisto; Tornio taas lifainen, jefajortoinen, fadut puolifuntoifet ja epäfafafiet, rafemufiet rafinaifet ja aditut es-planaadit puolifwalnuit. Gaaparan-

nasja käy hengitys wapaasti ja tyynesti; Torniosja epäilewät, peloffaat mafstufket wafuttawat tustallifeti kofu olewufkeen. — Wialä merkillifempi (fuin eräs toinen) on se fittes, jofa fuomalaifen aines tunfuntuu eteenpäin pojfiofimpiin ruotjalafien fuurtoihimme. Wifin wain faapuitfin Lämsi-Pofjojan ja Laptiin jefä puufi fieli- ja afufas-fufteista, fai kaiffialta jaman wafstufken: lappalafiet owat fiiwaa wäfeä, mutta fuomalafiet, fuomalafiet työmiefet ja uudisafuffaat, aiwan toista laafia, puufko ei istu lujasti tufesja ja puftaus ja rehelli-fyys antaa paljon toiwomifien waraa. Lappalafien kansja woiite antautua mihiin afioihin hywänjä, mutta olfaa warowainen fuomalafien fuufteen. — Wifin wain faapuitfin Lämsi-Pofjojan ja Laptiin jefä puufi fieli- ja afufas-fufteista, fai kaiffialta jaman wafstufken: lappalafiet owat fiiwaa wäfeä, mutta fuomalafiet, fuomalafiet työmiefet ja uudisafuffaat, aiwan toista laafia, puufko ei istu lujasti tufesja ja puftaus ja rehelli-fyys antaa paljon toiwomifien waraa. Lappalafien kansja woiite antautua mihiin afioihin hywänjä, mutta olfaa warowainen fuomalafien fuufteen.

— **Wifin wain faapuitfin Lämsi-Pofjojan ja Laptiin jefä puufi fieli- ja afufas-fufteista, fai kaiffialta jaman wafstufken: lappalafiet owat fiiwaa wäfeä, mutta fuomalafiet, fuomalafiet työmiefet ja uudisafuffaat, aiwan toista laafia, puufko ei istu lujasti tufesja ja puftaus ja rehelli-fyys antaa paljon toiwomifien waraa. Lappalafien kansja woiite antautua mihiin afioihin hywänjä, mutta olfaa warowainen fuomalafien fuufteen.**

— **Wifin wain faapuitfin Lämsi-Pofjojan ja Laptiin jefä puufi fieli- ja afufas-fufteista, fai kaiffialta jaman wafstufken: lappalafiet owat fiiwaa wäfeä, mutta fuomalafiet, fuomalafiet työmiefet ja uudisafuffaat, aiwan toista laafia, puufko ei istu lujasti tufesja ja puftaus ja rehelli-fyys antaa paljon toiwomifien waraa. Lappalafien kansja woiite antautua mihiin afioihin hywänjä, mutta olfaa warowainen fuomalafien fuufteen.**

— **Wifin wain faapuitfin Lämsi-Pofjojan ja Laptiin jefä puufi fieli- ja afufas-fufteista, fai kaiffialta jaman wafstufken: lappalafiet owat fiiwaa wäfeä, mutta fuomalafiet, fuomalafiet työmiefet ja uudisafuffaat, aiwan toista laafia, puufko ei istu lujasti tufesja ja puftaus ja rehelli-fyys antaa paljon toiwomifien waraa. Lappalafien kansja woiite antautua mihiin afioihin hywänjä, mutta olfaa warowainen fuomalafien fuufteen.**

— **Wifin wain faapuitfin Lämsi-Pofjojan ja Laptiin jefä puufi fieli- ja afufas-fufteista, fai kaiffialta jaman wafstufken: lappalafiet owat fiiwaa wäfeä, mutta fuomalafiet, fuomalafiet työmiefet ja uudisafuffaat, aiwan toista laafia, puufko ei istu lujasti tufesja ja puftaus ja rehelli-fyys antaa paljon toiwomifien waraa. Lappalafien kansja woiite antautua mihiin afioihin hywänjä, mutta olfaa warowainen fuomalafien fuufteen.**

Johannes syöksyi ylös sängystä ja me aloimme uudestaan etsiskelymme. Mutta nyt, kun tunsimme koko lailla laastarilappon mekut, löysimme sen suhteellisesti pian Johanneksen toisen jalkapohjan alle. Sitien silittelin minä sen entistä huolellisemmin Johanneksen rinnalle ja asettelin vaat-teista hänen ympärilleen ja etusormea nostaan sanoin:

„Nyt on sinun maattava hiljaa, ymmärrätkös, älä liikuta ainoastaan jännettäkään. Minä en jouda täällä viipymään kauemmin, minun täytyy mennä Gustafssonille teelle.“

Niin minä menin ja hetken kuluttua seisoin Gustafssonin kodikkaassa vierashuoneessa. Minä tiesin, että minulla oli suuri vaikutusvoima Gustafssonin naisein, mutta en uskonut sitä niin suureksi, että heidän täytyi punastua sormenpäihin asti. Niin he kumminkin tällä kertaa punastuivat ihan kaikki. Minä seisoin juuri tätä ihmettelemässä, kun Gustafsson tuli luokseni, veti minut nurkkaan ja kuiskasi:

„Ei siltä, että se näin tuttavien kesken mitään tekisi, mutta kyllä olisit saanut paikasta mustat housusi vähemmän huomiota herättävällä paikalla kuin tuolla valkoisella palttinalalla!“

Rauha ja ilo! Johanneksen laastarilappon oli kiinni minun oikealla polvella!“

Minä revin sen irti ja viskasin inhoten luotani. Gustafssonin koiran nouti sen heti. Laastarilappon heki ikäankuin oikein mielihyvällä imeytyi

Julius Talberg.
Rakennusaineita
Työkaluja.

Pikku uutisia.

— **Väkijouma-ilmoituksia kammotetaan** itse joma wuafaan. Eräät raittiusmiefet ja „Kylväjä“ owat kuten lukijat tietävät abdistaneet „Suomen Kansa“ wäkijouma-ilmoituksista.

Viime sunnuntaina toimeenpanivat Helsingin raittiusyhdistykset huivretken „Kylväjän“ tietien ja walvonnalla alaisena. Omituista kyllä valittiin kuitenkin räkke warten laiva, jossa anniskeltiin wäkijouma koko matkan aikana ja kuuluvat jotkut osanottajat tähän „raititiusretkeen“ uutterasti ilolomia wifjelleekin. On siinäkin johdonmukaisuutta! Viitaaamme muuten lähettettyyn kirjoitukseen toisessa paikassa lehteä.

— **Käsitukset owat eri laiset.** U. Suomettaren kirjoittaja, joka muutoin kuuluu olevan ihan vanhimpiä raittiusliikkeen isä, näyttää arwelan, että toimittaja Salmisen puhe Uudenmaan raittiuspiirin kesäjuhlassa oli aivan paikallaan ja lisä: „Jos puhe olisi pidetty suuremmalla yleisölle, olisi sen vaikutus ollut toinen.“ — Lehtori Nybergin puheesta ei kertoja sen sijaan tiedä mitään muuta kuin että se pidettiin.

— **Kaksoishäät.** Avioliittoon vihittiin t. k. 24 p. Juvan Taskilassa sairaanhoitajatar neiti Ingrid Boström, Helsingistä, ja lakit. kand. K. Taskinen sekä maanvilj. tytär neiti Anna Hartman ja maanvilj. Ang. Taskinen Juvalta.

— **Kalliita** owat perunut Oulussa tätä nykyä, kallimmet kohta kuin Saksan omenat. 2 markkaa 2 50 p. kappa näet, eikä enää silläkään hinnalla saa kunnollisia. — Ku.

— **Minä kanssa!** Muudan maankuulu räkkäjä Oulussa, „Kaleva“-lehti arwelaan nästä, että kun „Suomen Kansa“ haukkuvat kaikenlaiset rakit sekä „Työmies“-sä että „Päivälehti“ alakerrassa niin täytyy senkin nilkuttaa mukana. Lehti iskee hampaansa muutamaa pikku-utiseen siirtolaisi asiasta luullen siitä hyvänkin kalvettavan luon saavansa. Mitä tämä Oululainenkin lehti tietää „Suomen höyrylaiva-osakeyhtiön“ laivoista se on käsitelmätöntä! Tuskinpa sen toimittaja näitä on koskaan nähnytkaan! Mutta jofain „Kalevankin“ täytyy äristä, maailmassa että ulinaa riittäisi.

— **Raitiovaunun alle** joutui tänään klo 1/2 1 aikaan muuan koiri. Vauun ajoi aivan eläinrunko yli, joka tuli vallan poikkeilekattui. Pahasti tärähti vauun ajajaan koiran yli.

— **Aikaista kauraa.** Ilolan talossa Porvoon pitäjässä wifjety uusi kauralaji rupesi kukkimaan heinä. 15 p:nä ja oli silloin 1/4 metrin korkuista.

Laastarilappu.

Humoreski.

Kirjoittanut Dan.

On kyllä hywä sairastella, kun on ystäwällinen olento wailimassa ja pehmeät, wileät ja luonnollisesti naiselliset kädet pyhkiwät otsalta kosteat hiwukset ja tasoittawat pään-alaiset wukaviksi. Olento, joka liehuu kaikkialla kuin keijukainen, tarjoten jäähdyttäviä juomia ja lämmittäviä sanoja, joka ymmärtää meitä ja kärsii meidän kanssamme ja jolle saamme riidellä, kun sairalainen mieli sitä haluaa. Minä olen sairastellut semmoisissa olosuhteissa ja woin vakuuttaa, että olen ollut silloin onnellisempi kuin keskellä elinhaluisen ja wilkkaan seuraelämän hälinää. Mutta sairaana yksinään, se on kauheata.

Tässä eräänä päivänä olin erään ystäwän sairastuvoteen ääressä. Hän on yksinäinen wanhopaika parka. Huoneessa oli pilkkaisen pimeä, mutta minä kuulin käheän kofihän läheisyydestäni.

„Johannes“ sanoin minä hiljaa. „Sinäkö se olet Dan“, kuului kofisevä ääni, „ojenna minulle kätesi.“

Minä ojensin käteni ja sain kiinni suuresta, epämiellyttävästä jääkylmästä jalasta.

„Ois“ sanoin minä.

„Niin, itse nyt tunnet“, sanoi ystäwäni läähättävällä äänellä.

Viimeinkin sain kynttilän sytytyksi ja näin ystäwäni kuumeiset kasvot.

„Kuinka on laitasi, Johannes“, kysyin minä.

„Kaikki on mennyttä“, vastasi hän wäsyneesti.

„Mitä wialä“, sanoin minä lohduttaen, „ainualla on kyllä vähän kuumetta, mutta ei ole wialä mennyt alas jalkohinkkaan asti. Ei mitään wauraa!“

„Niin, kaikki on mennyttä. Sen kai minä itse tunnen“, vastasi Johannes loukkaantuneella ja, ollakseen noin heikko sairas, kummallisen elinwomaisella äänellä.

„No, totta puhuen, en ole oikein tyytywäinen sinun punertaviin kasvoihisi“, sanoin minä — nyt oli minulle käynyt selville, miten häntä oli kohdeltawa.

„Näetkö sen sitten kumminkin“, sanoi Johannes samalla kuin heikko tyytywäisyyden loiste lewesi hänen kaswoilleen.

„Tahdotko nähdä minun kieleni?“

„Kyllä, kiitoksia“, sanoin minä.

Hän näytti kielenä minulle.

„Kauheata“, sanoin minä.

Niin, niin, mutta Johannes hy-myli melkein iloisena. „Koetappa minun waltimoi. Kuinka monta lyöntiä?“

Minä otaksuin, että Johannes tulisi pahoilleen, ellen ottaisi kädestä oikein kiinni.

„475 lyöntiä“, sanoin minä minuutin kuluttua.

Johannes kävi akkia vakavaksi. „Se ei ole mahdolfista!“ sanoi hän ja katsoi minua vakavasti silmiin.

Ehkäpä vähän enemmän, ehkäpä vähän vähemmänkin, mutta niille paikolle niitä on, jatkoin minä vakavasti katsellen häntä.

Johannes oli hetken hiljaa ja edelleenkin vakavana.

„Tiedätkö“, sanoi hän sitten, „mik-si olen kutsuttanut Sinut tänne?“

Minä tartuin nyt täydellä todella hänen käteensä ja puristin sitä lämpimästi.

„Ystäwä-parkani“, sanoin minä, „minä ymmärrän . . . todistamaan sinun wiimeistä tahtoasi . . .“

Johannes suuttui.

„Mitä loruja ne owat!“ puhkesi hän. „Minä tahdon, että lewität laastarilappon minulle. Se yksin helpottaa . . .“

„Minä taistelen vaikka kuolessaan kanssa sinun puolestasi, Johannes, sanoin minä juhallisesti. „Missä sinulla on vetolaastaria?“

„Vasemmalla puolella ylimmäisessä piirongin-laatikossa“, vastasi Johannes edelleen äärestä. „Leikkaa palasiksi yksi padoista, mutta ota joku huonnomista. Lewitä sitten säällisesti!“

Minä tein niinkuin Johannes käski ja leikkasin yhden padoista palasiksi — eikä ollut ensinkään vaikeuksia huonomman paidan löytämisessäkään — ja lewitin sitten oikein säällisesti. Hetken oikein wauhdilla työskenneltäni oli täysikelpoinen tälli-näyte

walmis. Minä lähenin Johannesta, warovasti pitäen laastarilappua neljän kynnen välissä. Akkia säpsähti Johannes.

„Kauleppas, etähän vaan ottanut siitä pienestä purtelosta“, sanoi hän. „Otin kyllä“, vastasin minä, „se on nyt melkein aivan tyhjä, sillä laastarilappu on isonpuoleinen.“

„Voi ihme kuitenkin“, sanoi Johannes, „sinä olet ottanut lihamehun.“

No, se ei ollut minun helppo tietää! Vetolaastari oli kauempana vasemmalla puolella ylimmäisessä piirongin-laatikossa. Minä leikkasin uuden palasen paidasta ja aloin tekemään uutta lappua. Se kävi nyt sukkelammin, kun olin nyt jo tottuneempi, ja vähän ajan päästä woin ilokseni asettaa laastarilappon Johanneseen rinnalle.

Mutta Johannes ei tahtonut voida uuhuttaa lihamehua ja heittelille rauhattomana sängyssä. Kesken kaikkea nousi hän ylös. Laastarilappu oli kadonnut. Niin, Johanneseen täytyi kiivetä pois sängystä ja me olemmat haimme oikein kiihkeästi.

Minä pitkä aika ennenkuin löysimme laastarilappon. Eikä se ollut niin ihmettävää — Johannes oli istunut sen päälle ja nyt se „istui kiinni“ Johanneksessa.

Minä asetin sen taas oikealle paikalleen, mutta Johannes ajatteli edelleenkin lihamehua ja ei voinut pitää ainoatakaan jännettä hiljaa luonnollisessa asemassaan. Luonnollisesti käytti laastarilappu tilaisuutta häwitkseen taas.

„Lihamehua!“ vastasin minä hiljaa.

Kysykää meidän Tilauspaperossia Tulitikkujen kanssa

erittäin käytännölliset,
jokaista laatuksa seuraava
tarvittavat tikut.

Stambul ja
Postikortit

Paperossia suo-
sittelleme Ar-
mino poltta-
jille.

Viipurin Tupakkateh-
das O. Y.

Uutisia maaseudulta.

Joroffo Oulussa. Kuten en-
nen on mainittu, on Oulun satamaan
laastaneissa englantilaisissa höyrylai-
vasissa „Delagarth” ilmestynyt uie-
ta joroffon tapauksia. „Oulun Si-
moituslehti” antaa afasta seuraavia
uusia tietoja. Sen kysymyksen johdos-
ta, miten oli meneteltävä työn kanssa
laivassa ja niin hyvin laimamiehistöön
kuin sinne jo saapuneiden oululaisten
lastaajien suhteen, päätettiin, neuvoel-
tua afasta, että laivanlastausta jal-
littaisiin jatkua, fatioen siihen juureen
kustannuksella (1,500 mk.), minkä josta
puolta tuottoa laivan työstä olo.
Samoin päätettiin, että oululaiset las-
taajat, waikka he jomoin fun laima-
miehistöön, oiteamiehen olivat täy-
desti muista eristettävät, jollittai-
sin aina yön ajaksi saapua kotiinsa
siitä jysystä, että he laivassa olisivat
pahemmin tartunnan vaaran alaisena
kuin muualla, mutta heitä erioijesti
varoitettiin ja käsitettiin ilmoittaa heti
mahdollista sairauden tapauksia.

Koska näin joroffo on Oulua uhi-
kaamassa, sillä voi helposti sen sieme-
niä tulla laivan lastaajissa ja hei-
dän kauttan, niin on tilattu sinne eri-
tyisesti suuremmat määrät roffo-ainet-
ta, jotta kaikki kaupunkilaiset voitai-
siin rotottaa, niinluin tarfotus on teh-
tä hetimiten.

T. k. 23 p:nä oli afan johdosta
Oulun terveydenhoitolautakunnan ko-
tous, jossa päätettiin, että niille mie-
raspaikkakuntalaisille työmiehille, joilla
ei ole wafitusta ajuntaa, tarjotaan
Sonnijareella olewissa kuumefaira-
lasia ajunto. Työmiehet lienevät tui-
tentin ilmoittaneet, että heillä on ajun-
tonia, jottei sairaala tule käytäntöön.

Työmiehet kuuluu muuten teh-
neen t. k. 24 p:nä lafon waatien 1
marfan tunnilla työstään tuosja ro-
fon jaestuttamassa laivassa. On ko-
tettu wälittää, huomauttamalla, että
heidän waatimukfensa on liian korkeat,
mutta että toiselta puolen fatioen on
fohtuullista että miehet saawat tamal-
listä korkeamman palkan, fun heidän
terveyten ja waaranalainen.

Sairastuneista laimamiehistä on
yksi, neeferi, fuollut, toiset lievemmin
fai rastuneet. — U. E.

Raahen Lehti on ruwenmut
taas ilmestymään 7 kuukaatta lewät-
tyään. Lehti janoo tämän johdosta
seuraawaa:

Muhyyn tuohon pitkälfiseen „wale-
fuolemaan” tietäwät R. N. n lufijat
janomattain, joten siihen kajoaminen
lienee tarpeetonta. Mutta uufimmille
lienee sen fijaan käftämätöntä, mifä
seikat ovat olleet wafuttamassa siihen,
että toimittajan wafidofien puymin
ratfajeminen on waatinut aifaa lähes
8 kuukaatta — anomus jätettiin fijaan
marrafkuaissa, — sen fijaan fun jela-
lufiat afiat ennen ratfajettain hywifin
pian. Toimitus ei woi kuitentaan
antaa mitään felfitystä tässä afassa
fiittä yfinkertafista fystä, ettei he
tiedä ifekään noita fytä, waan ih-
mettelee tuota wiipymistä yhta paljon
kuin lufijatkin. Se on siis jalafuus,
kaifelta taifolta ja ymmärryfeltä kä-
tetty. Mutta tämän ei olekaan fityp-
mykfessä olewan afan tarkein fohta.
Moimme helposti unohtaa nyt — niin
ifämällä fun tuo pitkälfisen odotta-
minen onkin tuntunut lehden lufioista
ja toimitufesta, — kaikki färfymy-
fetyt ja iloita waan fiittä, että meillä
on taas lehti, josta jaamista moni ei
ustaltanut juuri toiwotaan. Kaifka-
funnan fipeä janomalehden tarwe on
nyt tullut poistetuksi, ja fiinähän on
ilonaihetta fyllifsi unohtamaan pitkälf-
lufit odotufetyt ja harmit, wiefäpä sen
aineilfien tappionin, josta tilaifille ja
ennen kaiffia lehden ulofantajalle on
tästä kaifesta ollut fäuraufena.

**Lapaturma urheilun fäurauf-
fena.** Kun Mähärmin färfimifylä
nuorjo t. k. 20 p:nä wietti färfijuhlaan
talollaan Onnelasja, oli fiellä aifomus
filpailu myöskin färfiän heitosja.
Nuorifin fiittä edeltäpäin färfioitellessä
fätfui niin, että muuan nuorufainen
alfioi juosta kentän poiffi, juuri fun

eräs räfennusmestari heitti färfästä.
Fätfijän, fiittä enfintään aawistamatta,
fufitui nuorufainen ihan färfiän fu-
lun juunalle ja fäi hän lentäwästä
afesta rintaansa lähelle olfaluuta ai-
mo haawan. Saawoitettu fyttyttiin
fiiruusti noin filometrin päässä färfi-
fämaan apteekfiin, mifä hänelle annet-
tiin hoitoa. Saawa, onneffi tofi, ei
fuulu olewan hengenwiefä, joten tuo
kamala näytelmä rajoittunee muutam-
wifon työttömyyteen y. m. funfeti-
hin. — Suomal.

**Rautatie Waafasta färfi-
maan päin.** Färfinööri S. Bremer on
Waafan kauppiasyfibietyfelle ehdotta-
nut, että Waafasta räfennettäfiin raut-
tie färfiämaan, fuuriin fiitfenpifirei-
hin Lappajärwen, Riwijärwen, Keite-
leen, Färfijäweden ja Karstulan jär-
wen feiduille, josta ohjeja Waafan
fatamaloja oli fi parannettawa. Sya
Bremer ehdotti että kauppiasyfibietyf-
fen wafutetut fefiifwät afasta efityf-
fen Waafan kaupunkin wafutusmiehille
ja ehdottafimwat, että afata pofitmaan
afetettäfiin komitea ja määrättäfiin
tarpeellisen rabaerä raban fofiwim-
man juunnan fiitpifistä tutfimuista
warten, josta toimitettäfiin wiefä tänä
färfänä.

Kauppiasyfibietyf on hywäfiynyt fya
Bremerin ehdotufen. — Fbl.

Wanki karannut. Wiime lau-
wantaina pääfi wanguifufettajalta Ror-
pilahdelta karfun wanki Oskar Fied-
rifinpoifi eli yleifemmin tunnettu Res-
fun-Oskarin nimellä, fofiofin Färfiästä.
Mies, josta on nelfä fertia ennen war-
fandesta rangaistu, oli taafan afettäfin
wangittu ja piti häntä fufuttamaan t.
f. k. 30 p:nä pidettäwissa wälfärfäjä-
fiä, josta wuofii häntä fäilytettiin mai-
nintun wanguiwartijan luona. Wanki-
tutufi fyllä oli raufioissa, waan jolla-
fin tawoin oli hän jaanut rautofensa
lufon awatufi ja niin oli pääsfyt far-
kaamaan. Wimepäin farfufainen on
paennut, ei wamuudella tiedetä.

**Wyt fatuwat mifä tuonoin
päättiwät.** „Uudelle Samolle” fir-
joitetaan:

Muurarien ammattiojaston palffa-
tariffipäätös fewaällä jufi tuotfin, ja
jofainen fäi wiefä muistaa, että fe oli
lafiaan hywin ojattu. Mutta noudata-
taako fiitä nythään fufaan fuoioissa?
Ei fufaan työntäjä eiä ife ammat-
tiojastolafiffaan, fefipä he fiite ura-
falla tai päiwäpalfalla, noudata tätä
tafkaa. Zulen fityneeffi ifjeltämi: mifä
fe niin on, ettei fiitä fufaan noudata?
Mutta jamalla wastaan tufmasta afä-
fämi: fe jamainen palffatariffi-päätös
liian rohyteefi efii „puffattiin”, et-
tei fiitä hywin pofitutu josta fuunnalla
ainafaan minun tietn, waan fe pais-
fattiin jufiifunteen heti fohta, fun fen
jofu fofufiffesja efii toi. Olfi olfent
ehä ebullifempi, fun olfi fuuluufellu
työntäjäfin mielipiteitä fiinä afas-
ja, ja jos ei olfi woiu mifä ebulli-
felfi fatfoa, niin olfi woiu jäää il-
man tuota turhaa päätöstä.

Olen jaanut paljon fuulla haifeita
häpeänejelaifia wafitufia ammattiojast-
olafien jufista juuri tuon palffata-
riffin johdosta, että fiitä ei olfi pitä-
nyt niin fofeaffi pättää ym. Se
ei niin fomalta fuulu, fun ne fatu-
wat, josta eiwät ole fiitä tafkaa alufi
efittäneet, waan fe fe fomalta fuulu,
fun fe tariffin alfuferäinen efittäjä
nyt fatuu efityfään, ainafaan ei nou-
data tariffia, waikka fiiloin fun hän
fiitä efitti, laufui: „otafoon jofainen
fiitä mutaa efim. urafatyon, että fan-
nattaa päiwätyöläifelle mafkaa tariffin
mufaan.” — Täsfä afen oli ife efit-
täjä urafalafjena eräällä työmaloilla,
pitään nelfää päiwälfäistä, nimittain
jamaa ammatfia fun efittäjä ife.
Uraffa oli ferasfaan hywä itfelleen
efittäjä, waan ei fiitä riittänyt päi-
wälfäifelle tariffin mufaan, waikka fyllä
päiwälfäifet olfi fen anfaimeet.

Nyt jo nähdään millaifia on turhat
päättöfetyt. Sananlafku janoo: „fuur-
ret fanat ei fuuta halfaije.” Ei ta-
wallaan halfaije, mutta ne fäy pitem-
män päälle harmifii fydämelle, niinluin
nytfiin, että muurarien ammatfiojast-
olafet fatuwat mifä tuonoin pättä-
wät.

Sähkösanomia

„Suomen Kansalle.”

Kulttuuritaistelu Rans- kassa.

Pariisi, heinäk. 28 p:nä, Ei-
lipäiwä kului jofakuinkin lewoli-
sesti. Radikaalit pysäyttiwät joi-
takuita klerikaalien toimeenpane-
mia mielenosotuskufueitten tähdä-
ten jefuiittoa vastaan uhkaussa-
noja sekä huutaen „eläkään Lou-
bet!” Joissakuissa paikoissa jou-
tuivat radikaalit ja klerikaalit
keskenään tappeluun. Illalla sat-
tui yhteenotomifiafkiä eri puolueit-
ten mielenosotuskufueitten wä-
lillä. Kaikkiaan vangittiin 150
henkilöä. Vangituista kuitenkin
useimmat wafin pian päästettiin

vapaiksi. Kaikkiaan 40 henkilöä
sai lieviä wammoja.

Kunnallisvaalit Ranskassa.

Pariisi, heinäk. 28 p:nä. Maaseuduilla toimitetuissa kun-
nalliseuwofojen waleissa ovat
hallituksen kannattajat useimmi-
sa paikkakunnissa wottaneet.

Italia ja Tripolis.

Tripolis, heinäk. 28 p:nä. Kaksi italialaista torpedoahdistaa
jaa on saapunut tänne.

Konstantinopoli, heinäk. 28 p:nä. Italialaisen sotalaivas-
ton läsnäolo Tripolisissa on Portis-
sa herättänyt suurta huomiota.

Kolera Egyptissä.

Kairo, heinäk. 28 p:nä. Ko-
lera lewää edelleen. 53:sta uu-
desta kolerafohtakufesta on 38
ollut kuolettawaa. Aleksandriassa
on sattunut 16 taudinkohtausta,
niistä 7 eurooppalaisten keskuu-
dessa.

Ruotsin ja Norjan konsuli- kysymys.

Tukholma, heinäk. 28 p:nä. Konsulaattikomitean metinnön
perustana on ehdotus, että kum-
pikin waltakunta saa erityisen kon-
sulilaitoksensa. Ruotsin eri kon-
sulaatit asetetaan yksinomaan ruot-
salaisen ja Norjan eri konsulaatit
yksinomaan norjalaisen wiran-
omaisen alaisiksi. Lähetystöt lak-
kaawat olemasta hallinnollisina
wältittäjinä Norjan konsulaattihal-
lituksen ja Norjan konsulien wä-
lillä.

Ulkomaan uutisia.

Itaalian kuninkaan käynti Berliinissä.

Roomassa ilmestywä sanomalehti
Patrio ilmoittaa, että kuningas
Wiktor Emanuelin matka Berlii-
niin on määrätty tapahtuwaksi
elokuun 20 ja 30 päiwän wälillä.
Kuningasta seuraa ulkoasiainmi-
nisteri Prinetti. Käynti Berlii-
nissä tulee keftämään 5 päiwää.
Sitäwastoin julistetaan perättö-
mäksi huhu, että kuningas Ber-
liinistä palattuansa aikoiisi syys-
kuussa matkustaa Pariisiin.

Rajariita Serbian ja Turkin välillä.

Belgradista kerrotaan: Turkin
rajalla on tapahtunut ankara yhe-
teentörmäys turkkilaisten joukko-
jen sekä serbialaisten rajasantari-
mien yunä maalaiswäestön kanssa.
Kaksi serbialaista korpraalia sur-
mattiin, ja useita rajasantarmeista
sekä maalaiswäestöstä haawoitui
hengenvaarallisefti.

Chamberlainin Etelä-Afri- kan politiikka.

Chamberlain kuuluu kieltä-
neen kaikilta niiltä henkilöiltä,
jotka eiwät ole syntyneet Etelä-
Afrikassa, mutta ovat siellä tais-
telleet englantilaisia vastaan wi-
me sodassa, oikeuden jälleen sin-
ne palata. Tämä kieltö kipeästi
tulee koskemaan kaikkia niitä eu-
rooppalaisia ja wafsiin saksal-
laisia, jotka Transwaalissa ja Ora-
njewaltiossa ovat uuden isänmaan
itselleen hankkineet.

Onko vielä kerran kuningas Edwardin kruunaus tois- taiseksi lykättävä?

Berliinistä kerrotaan, että huo-
limatta virallisista tiedonannoista
kuninkaan terveyden hywästä ti-
lasta, kuulee toisaalta wäitettävän,
että kuninkaan parantuminen ei
ole wiefä niin edistynyt, että kru-
nauksjuhla varmasti voidaan wiet-
tää 9 päiwänä ensi kuuta.

Wielä kuningas ei kykene kä-
welemään. Pieninkin liike tuot-
taa hänelle suuria tuskia.

Ei ole siis laisinkaan mahdo-
tonta että kruunaus wiefä kerran
lykätään toistaiseksi.

Marconin viimeiset kokeet.

Roomasta kerrotaan, että mat-
kalla Kronstadtista Kieliin teh-
tiin itaaliaalaisella risteilijällä „Car-
lo Albertolla” Marconin johdolla
wafin tärkeät kokeet langatto-
malla sähköttämisellä. Onnistut-
tiin antaa tietoa 2,000 kilometrin
matkan päähän, josta 1,000 kilo-

metriä oli merta ja 1,000 kilomet-
riä maata.

Buurien tulee oppia englan- tilaista maanviljelystä.

Englannin hallitus on tämän tar-
koituksen saawuttamiseksi päättä-
nyt lähettää jotkut etewät maan-
wiljelijät Transwaalista siirtomai-
hinsa tutkimaan siellä englantilai-
sia maanwiljelystapoja.

Uudet onnettomuudet uhkaa- vat Venetsiaan.

„Vos. Zeitungin” mukaan on
tarkkain tutkimusten perästä näyt-
täytynyt, että monet Venetsian
komeimmat rakennukset ovat ai-
wan rappiotilassa. Kirkkoa San
Giovannin Crisostomaa, samaten
kun, dogien palatsia estetään ai-
noastaan niitä tukemalla kaatu-
masta. Rakennussuunnitella Pyh-
än Markuksen tornin uudestaan
pystyttämiseksi on kumminkin jo
walmiina.

Ranskan-Saksan välit.

„Figaron” wiime numerossa war-
sin kiitetään Saksan uutta lähet-
tilästä Pariisissa, ruhtinas Rado-
linia. Ranskan-Saksan wälillä sa-
netaan paremmiksi kuin koskaan
wiime sodan jälkeisinä aikoina.

Haitin neekeri-tasavallassa

kuuluu Newyorkiin wiime päiwä
saapuneitten sähkösanomien mu-
kaan sisällinen sota olewan ilmi-
leikissä. Suurwaltet ovat sinne
lähettäneet sotalaivoja ulkoma-
laisten suojelemiseksi.

Saksan tullitariffikysymys.

Saksan valtiopäiwän waliokun-
ta, joka on saanut tehtäwäkseen
käsitellä hallituksen ehdotusta uu-
deksi tullitariffiksi, työskentelee
parastakaa kesäiseenkin aikaan.
Koko ehdotus on kumminkin me-
nemäisillään myttyyn, sillä war-
sinkin agraarit ja teollisuuden
harjoittajat ovat mitä kohtuutto-
mista waatimuksissaan, ajatellen
waan omaa etuaan. Tätä mieltä
näyttää muuan muassa itse Sak-
san sisäasiainministeri, kreivi Po-
sadowsky olewan.

Tämä käwi selville wafsiin
siitä puheesta, millä ministeri lo-
petti erään kokouksen istunnon
wiime wiikolla. Waliokunta oli
nimittäin hiljattain päättänyt ko-
rottaa tullimakfusa katukiwista,
huolimatta siitä, että hallitus tah-
toi saada niille tulliwapautta, kun
kotimainen tuotanto ei ole jaksan-
nut tyydyttää yleistä tarwetta.
Eräässä seuraawassa kokouksessa
käwi tiilien laita samoin. Halli-
tus oli niillekin suositnut tulliwä-
pautta. Wiidoin loppui kreivi
Posadowskyin kärsiwällisyys. Hän
ankarasti moitti waliokunnan jä-
seniä siitä, että ainoastaan katsoi-
vat omaa etuaan, unohtaen walta-
kunnan yhteiset edut. Hän lo-
petti puheensa seuraawalla, asiata
wafsin kuwaawalla tawalla:

„Lukemattomista, wakawista wa-
rotuksistani huolimatta, on walo-
kunta päättänyt korottaa halli-
tuksen esittämiä tulliafia. Sitä
täytyy minun mitä sywimmin wa-
littaa. Taidon selittää teille, hy-
wät herrat, ettei minun uskoak-
seni meidän tullitariffistamme kos-
kaan tule mitään.”

Yleisesti uskotaan, että halli-
tuksen tullitariffia koskewa ehdo-

tus tulee raukemaan tai wasta-
suuresti muutettuna hywäksytään.

Maanjäritykset Intiassa.

Bombausta saapuneitten ilmoi-
tusten mukaan on joka päiwä ta-
pahtunut ankaria maanjärityksiä
Bender-Abbasin seuduilla. Asuk-
kaat eläwät taifas’alla, kärsien mi-
tä suurinta puutetta. Vanha Or-
mugin linnoitus sekä kaupunki
Kischnu ovat raunioina.

Kulttuuritaistelu Rans- kassa.

Presidentti Loubet allekirjoitti
wiime perjantaina määräyksen 26
Pariisissa olewan kongregationin
hajoittamisesta. Kaikki nämä hen-
gelliset yhdistykset on ilman hal-
lituksen lupaa perustettu jo ennen
heinäkuun 1 päiwää v. 1901. Ma-
aseutujen wirkamiesten hallitukselle
lähettämien tiedonantofen perille
saawuttua ajotaa ennen pitkää
muissakin departementeissa jul-
kaista samanlaisia määräyksiä,
joittenka mukaan hengelliset yh-
distykset, mitkä eiwät ole halli-
tuksen wahvistamia, ovat lakkau-
tettawat. Kumminkin jätetään ai-
nakin toistaiseksi rauhaan ne kon-
gregationilaitokset, joilla on sai-
rashuoneen, lastenkodin tahi jon-
kin muun hywäntekewäisyylaitok-
sen luonne.

Maaseudulta ilmoitetaan Parii-
siin, että nunnat yhä pysywät
kouluisaansa, selittäen, että he ai-
noastaan wäkipakosta aikowät wäis-
tyä. Monin paikoin wäestö warioi
kongregationien kouluja ja
muuta laitoksia.

Coppée ja Lemaire wiime sun-
nuntaina „Ranskan isänmaallisen
liiton” kokouksessa ankarasti moit-
tiwat hallituksen poliittikkaa, wäi-
täten koulusarten karkottamisen
aivan laittomaksi. — Kokoushuo-
neen edustalla tapahtui koko ajan
klerikaalien ja nationalistien puo-
lelta kiwaita mielenosotuksia.
Huolimatta siitä, että sosialistit
samaa aikaan panivat toimeen
wastamielenosotuksia ei kummin-
kaan pahempia epäjärjestyksiä
syntynyt. Muutamit henkilöt wan-
gittiin. Hallitus on julaissut ti-
lastollisen kertomuksen, mistä käy
selville, että waltion kouluissa on
kyllin tilaa kaikille luostarikoulu-
jen oppilaille.

Lähetettyjä kirjoituksia.

„Suomen Kanan” Toimi-
tufelle.

Kylmyshä „Kylwäjälle”.

Mitä nyt oli oikeastaan
tarfotus Jorwoofa pibe-
tylää färfijuhlaa? Olfi on
tarfotus ebistää raittiusafiaa? Wai
olfi fen oitea tarfotus fofu Luben-
maan raittiuspifiriin ja wafinfin Jor-
moon wafaman ja yleifisti wafstus-
fientien puolelta arwofa pibetyn rai-
tiuswäen nimesjä fofu wäfeä fofoon,
että fiite heille fäifi janoo moiffia to-
tufia fun nyt toimittaja Sarlin?
Kun fe on raittiuswäen hywisjä ni-
miesjä, niin fiellä jaa puhua mitä waan!
Sof ifämöyfiä tuliffiin, mitpä fiittä,
fe olfi wäpätöifistä noin fuurien tar-
fotufien rinnalla! — Felfingin yfbi-
styfien wafittama juhlatomita on ollut
toimesja pari fuukaatta. Sen fefus-

telut ja puhat ovat olleet fiffi omi-
tufia, naurettamia ja furettamia, että
niistä on fiwullinenfiin fuullut? Färfi-
jän „Kylwäjän” toimitus olfi tämän
toimifunnan fefusteluista woinut edes
arwata, mifä refien oitea tarfotufi
oli. Niin erimielinen funi fofitea
muutoin olfin, niin fofitean fuuri
enemmistö fofu ajan alusta pitään fuu-
luu oleen yfimieliinen fiittä, että efim-
tytät otetaan työmäenliitteen johtomie-
hiestä, etupäässä „Työmies” lehden toi-
mittajista y. m., huolimatta fiittä, oli-
watto nämä henfilöt edes raittiusmie-
liä, — ehdottomuudesta ei puhetta-
naan. Onhan raittiuswäen omiesja jä-
seniesja ainakin yhta mainioita laufu-
joita funi tuo lewästä maneeristaan
tunnettu „Työmies”-lehden taittaja
herra Wamere. On wamraa, että
Jorwoon matfalla oli mufanafin ufem-
pia, wafawia wanhoja raittiusmiehiä,
futen efim. juhlatomifunnan efimies
y. m. Mutta fe piti olla fofialisti —
huolimatta fiittä että jama henfilö muu-
tama wuofi fitten jotenkin wafifijella
tawalla fofiteli raittius-afiaa fun hä-
neltä yfbietyfien jäfimenä wafibittiin
fiintan — raittittuafin. — Nämä tiefi
wafan hywin „Kylwäjä”. Wiffi ei
„Kylwäjä” paljastanut fufetta, jofista
olfi woinut ja woi nytfin fäurata fofu
raittiusliittele hywifin armeluttu-
wia ifämöyfiä. — Synwäfyfö „Kyl-
wäjä” tämän niintuin ylefin mielen-
ofotusrefienfin? Onhan „Työmies”fin
„Kylwäjän” mielestä paras lehti, fiitä
tulee jofaifin raittiusmiehen fiitää,
fiis Työmiehen juofjuopotfin ovat
parafia efimtyttä raittiuswäen juhli-
ja? —

Tuo epäily, että „Kylwäjän” hy-
wäfyfy Felfingisjä, Zurusja y. m.

**John Dalberg & C:n teh-
dasosakeyhtiö Tampereella**
on hankkimalla suuren walikoiman
usia muodikkaita kusia ja mal-
lia kaikille tawaroille, wiime ai-
koina harrastanut alinomaista edis-
tymistä ja koska myöskin hinnat
ovat melkoisesti alentuneet, voi
tehdas edulla kilpaila ulkomaan
tuotteiden kanssa.

Erittäin suosittelee tehdas

Kaulahuivia ja Naisten-huivia ri-
kas walikoima usia kusia,
Sveatersiä talwen ja kesän waralle
hywin halpoja,
Naisten Mekkoja ja Liivejä mel-
koisesti alennetuilla hinnoilla,
Miesten pukukankaita, jotka wu-
denaikaa warten suuremmalla
alennuksella,

Miesten takkia ja työ paitoja usia,
käytännöllisiä ja lämpöisiä,
Urheilupaitoja uusimuotoisia joka
aikaa warten,

Miesten ja naisten sukia villasia
ja puuwillasia rajoittamatto-
massa waihtelussa ja alenne-
tuista hinnoissa,
Waimistelu paitoja

Ennen kaikkea kuitenkin ppy-
tää tehdas wiitata siihen suureen
kehitykseen, joka on tapahtunut
trikoo-osastossa ja jonka tulokse-
na on paremman laadun, suurempi
waihtelevaisuus laaduissa, jotka
ovat valmistetut Villasta, Dalcosta
(kutistumattomasta villasta), Puo-
lillasta, Ramiesta ja Silkistä.

Paitsi näitä kaikkia tawaralajia
löytyy tehtaan warastossa:

Kureliivin Suojelijoita, Alushamei-
ta, Portieria, Matkawiittejä,
Waippoja, Sänkypeitteitä, vil-
lasta ja silkistä y. m., y. m.

Silkikankaita valmistaa tehdas
eri laja kusia: Merveilleux
A ja B mustaa, Damase M ja N
mustaa sekä usean wärisiä ja kaik-
ki hywin halvoilla hinnoilla.

ja ole iloinen, ettet saa muistolöylystä . . .
Putkaan pitäisi Sinun oikeastaan, lurjus! Mars!”

Grischka tuijotti synkästi lääkärin. Hän
olisi mieluummin suonut saawansa selkäänsä
tai että hänet olisi ainakin laitettu poliisin
huostaan. Mutta hywäntahtoisuudessaan ei to-
hori tahtonut käyttää tällaisia keinoja, war-
sinkin kun hän piti Orloffia melkein kykene-
mättömänä vastaamaan toistään.

„Wiimeisen kerran kysyn sinulta — tu-
letko mukaan”, kysyi hän käheällä äänellä
waimoltaan.

„Ei, minä en tule”, vastasi hän ja tietä-
mättään otti hän askeleen taaksepäin ikään
kuin olisi peljännyt löyntiä.

„No, wieköön paholainen teidät kaikki
tyyni!” sanoi hän ja ojensi käteensä. „Minä
selviydyin yhtä hywin ilman teitänkin!”

„Sinä yksinkertainen härkäpää”, murisi
tohtori.

„Ei mitään haukkuma nimeä”, huusi Gri-
gori. „No, minä menen, sinä kirottu löty
. . . Ehkä tapaamme toisemme elämässä, eh-
kä emme tapaakaan . . . aivan niinkuin minä
tahdon. Mutta jos me wiefä tapaamme toi-
semme, niin sinulle ei ole käypä hywästä, sen
minä lupaan!”

Sen sanottuaan kääntyi Orloff ovelle.

